

אנשים

לא אדון. חבר

אחד הסיפורים האגדתיים על דוד בן גוריון חזר וסופר השבוע בצורה חדשה: היה זה שוטרילשעבר שהזכיר, בכינוס גר עיניי התישבות במגדל-אשקלון, את תקופת שירותו כשומר-ראש לבי. גי. באחת ההזדמנויות הגיש לראש הממשלה כוס תה מלווה ב„בבקשה אדוני!“. אמר לו בי. גי.: „אל תקרא לי אדוני, קרא לי חבר!“

בזכרונות אחרים היה עסוק ד"ר נחום גולדמן, יו"ר הנהלת הסוכנות: הוא החל בכתיבת תולדות ארבעים שנות פעילותו כעסקן ציוני.

גולדמן אחר, משה גולדמן, בעל שר-שרת החנויות א. ב. ג. (אומנת בגדי גברים) גילה במסיבת רעים פירוש שני לראשי ה"חיות א. ב. ג. כשהם מושמעים בפי גולדמן מן עצמו. הפירוש: „אני באמת גולדמן!“ כהב שקרא בספר-חוקים תורכי, כתוב בכתיב הערבי הישן, כדי לתרגם כמה חר-קים עותומניים חשובים לעברית, נודע לנושא בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, נתן בר-זכאי, כי הפך נשיא בשנית: האגודה ל-שיקום האסיר והעברייני (העולם הזה 894) בחרה בו כנשיאה הראשון.

לידיעה אחרת זכה עורך סולם הלאומי קיצוני ד"ר ישראל שייב. לתג החנוכה שיגרו לו אסירי המחתרת בכלא תל-מונד מגורת חנוכה עשויה בצורת סולם. פחות שמה היה תג החנוכה לרב הראשי של צה"ל, אלוף-משנה שלמה גורן. הוא השתתף בקורס צניחה מיוחד לקצינים גבוהים, הספיק לשבור את רגלו בתאונה, עוד בטרם זכה בכנפי-צנחן. במסיבת חנוכה בדירתו המרוהטת בטוב טעם של רמטכ"ל צה"ל, רב-אלוף משה דיין, נוכחו קציני צבא גבוהים, נספחים צבאיים בריטיים, צרפתיים, תורכיים ומש-קיפי אוי. בלטה בהעדרה: צמרת משרד הבטחון.

לא בחורי ישיבה ילדים

כשפתחה השבוע הפסנתרנית התל-אביבית דינה אברך בנגינה על פסנתר הכנף ה-שחור שלה, נתקלה בהתנגדות ממקור לא צפוי. היחה זאת שכנה חדשה בבית הסמוך. שזלצלה בולת דירתה של אברך, ביקשה ממנה לנגן אך ורק מוסיקה מזרחית.

בהתייגדות מטעמים שונים נתקלה ג'וזפין בייקר, כשביקרה, בין ערב הצגות למש-נהו, במאה-שערים. כשביקשה לבקר בבית כנסת או ישיבה של נטוריקראת, הושבה ריקם, נאלצה להסתפק בחלוקת שוקולדות וצעצועים לילדי השכונה.

יותר מיצלחת היתה פגישת הפגצה הש-חורה עם מנהיגי חירות מנחם בגין. ביי-קר, שניהתה את בגין לפי תמונתו בעי-חונות הצרפתית, הגישה לו זר פרחים, ער-ביקר בהצגתה בויהרטרון, זכתה לנשיקת-יד גאיש הנ"מ ס"ס האירופים בגין.

בדרנית גדולה אחרת, מרלן דיטריך בת 53, מצאה קמיע ראוי לשמה, קבעה איתו בחדר ההלבשה שלה במועדון הלילה בלאס-ווגאס בו היא מופיעה כזמרת. הק-מיע: בקבוק החלב של נכדה בן השלוש.

פחות מאושרת היתה ג'יין ויימן, שה-קנית הוליבוד שזכה באוסקר על משחקה כ"וני בלינדה השבוע היא התגרשה מבני-לה השלישי, מנצח תזמורת, הצעיר ממנה בשנתיים.

לא קיסר. משורר

הודמנות נאה להמשלת משל מורכב מאד מצא השבוע המשורר ש' שלום (שמו ה-יותר-שיגרת: שלום שפירא) במסיבה ב-מועדון הסופרים החיפאי לכבוד משורר אחר, אברהם שלונסקי.

ש. שלום המשיך על שלונסקי את משל קיסר פרנץ יוסף (1830—1916) ה-אוסטרי, שהיה בעל נעלי זהב, אך ביקש להצניעם בנעלי עור, החליט להראות את נעלי הזהב בכל זאת, נקב לשם כן חורים בנעלי העור, חזר וסתם את החורים בסמר-טוטים משחשש ללכלוך נעלי הזהב.

הגמל: שירת הזהב של שלונסקי, ה-מוצעת בעור הפרולטריות, נקובת חורי-חיי האומנות הבוהמיים, הסתומים בנטור-חיו השמאליות של שלונסקי, כחסותו ל-מפלגות השמאל, הפועותיו בוועידת השלום.

שלונסקי דחה את נעלי הזהב, סמל ה-בדידות הגאונות, המתרחקת משירת ח-חיים, קיבל במקום זה את ספל הקפה, סמל הידידות המקרבת רחוקים, מידיני של ש. שלום.

גי, ואסיר היה לבן-אנוש לשנות אף אית מאותיותיה. החוק האסר על כהן לשאת גרושה לא נמחק. להיפך, חכמי כל דור ודור הוסיפו עליו סייגים ואיסורים, הורישו אותו כמפלצת חיקית, קרה ואכזרית, אשר לא התחשבה ברגשות האדם ושאיפותיו. במדינת ישראל, בה הפכו חוקי-התורה לחוק יחיד, המסדיר את כל עניני האי-שות של האזרחים ממוצא יהודי, אם רצוי גם בכך ואם לא, משפיעה הוראה זו על חיהם היומיומיים של אלפי אזרחים, שכל השתייכותם למעמד הפהונה היא השם הר-שום בתעודת-הזהות. הם נמנים עם הקר-בנות של שלטון הדת על חוקי-המדינה.

יוחנן אגרונוב הקים את ביתו ברחובות לפני 30 שנה. הוא בילה את ימיו בבית-ה-מסחר הקטן שלו לצרכי-הלבשה, ברחוב ה-ראשי של המושבה, אשתו טיפלה במשק-הבית.

יוחנן לא מיהר לחזור הביתה מבית-המס-חר: חיי הגישוואין נמאסו עליו בהדרגה,

כהן יוחנן אגרונוב אסור

והוא החל חולם על חיי-חופש, מבלי ל-שים לב לשעריו המכסיף ולקמטים אשר מסביב לעיניו השחורות-גדולות.

ככל שחלפו הימים, הלך המצב והחמיר: יוחנן ראה כי השנים הטובות ביותר בחייו עוברות במהירות. מניחתו הישבתה והא-הגיע למסקנה שיש לנקוט בפעולה מברעת. ההכרעה באה בשבוע שעבר. יוחנן שר-חה ארוכות עם אשתו, החליט להתגרש ממנה, הלך אחרת למשרד-הרבנות. הטפתו השיגרתית של הרב על חשיבותם הרבה של חיי-המשפחה לא הועילה כלל. הגט ניתן — ובני הווג עזבו את משרד-הרבנות כבני-חורין.

משגה חמור. אולם דרכיהם לא נפרדו. יוחנן ליהה את אשתו הביתה. היא הזמינה אותו לכוס-תה. שניהם היו במצב-רוח טוב. המרידות והמריבות נשכחו: וכי מדוע לא יישארו ידידים? הרי היו להם ימים רבים של אושר ושותף.

יוחנן שקע בהרהורים: כן, היה זה ביתו הישן. הוא הכיר כל סנטימטר שבו — החל מן הסדק הועיר בארון-הבגדים וכלה בשולחן הקטן, הסמוך לספה, עליו היתה אשתו מניחה את משקפיה, שעשה ה-היתה מפסיקה לטרוג. כן, ההרגל היה כוח אדיר — אולי אדיר יותר מן האהבה.

עוד בטרם התרוקנו כוסות-התה הרגישו השניים שהם עשו משגה חמור — משגה אשר יש לתקנו מיד. לאחר שיחה קצרה ורצינית ביותר שב הווג והתייצב לפני הרב: הם ביקשו את ביטול הגירושים.

„הדבר לא יתכן“, השיב הרב „הגירושים אינם ניתנים לביטול.“

„בסדר“, אמר יוחנן בשלחו חיוך כלפי-ווגתו, „נתחנן שנית.“

הרב עיין במסמכים שלפניו, אמר לאחר שעה קלה: „את הנעשה אין להשיב. נא-מר כאן שאתה כהן — וכהן אינו יכול לשאת אשה גרושה.“

בקשר למקרה זה אמר הרב הראשי של תל-אביב, איסר יהודה אונטרמן: „אין-אנו נוף מחוקק: אין-אנו מייצרים חוקים — אנו רק מפרשים אותם.“

כנרות בלי חנוכיה-
כן חנוכה בלי יין!

אדום
עתיק

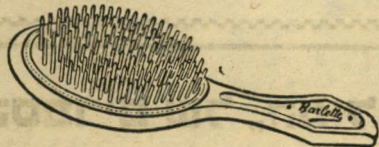
שטו
פונטן

כרמל מזרחי

מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

טל-אריאלי

רצונך בשיער חזק ויפה
השתמשי באברשת
BARLETTE

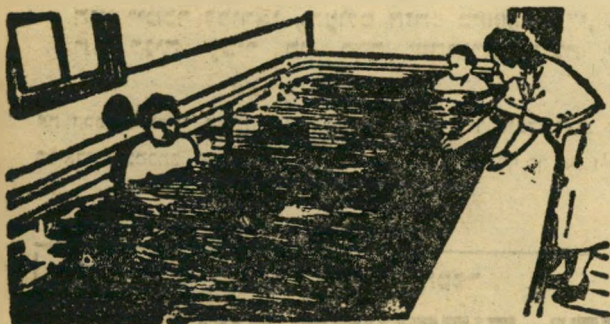
המפיץ:

חיים ב"ר רח' כפר גלעדי 1 תל-אביב
טלפן 5750

היש לך כאבים...

בגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

„רפא“ - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב ב טל. 24495

בריכות
מי-מרפא
חבישת בוך
כמו
בקרלסברד
וישי או
טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי רוימטיזם / עומד תחת הנהלה ופקוח רפואי